

MAPA

Prezentowana mapa jest mapą topograficzną z zaznaczonymi wieloma szczegółami, których Państwo nie znajdziecie na zwykłej mapie. Wykonana w ten sposób, służy ona do uprawiania orienteeringu, czyli biegów na orientację, jazdy rowerowej na orientację, jazdy narciarskiej na orientację, marszów na orientację, radioorientacji jak również może służyć do wypraw rodzinnych na jagody, grzyby czy też zwykłego biegania i jazdy na rowerze, wykorzystywać ją powinni nauczycieli do prowadzenia zajęć z topografii i orientacji w terenie. Mapy te wykonuje się najczęściej w skali 1:15000 (1 cm na mapie oznacza 150 m w terenie), 1:10000 lub 1:5000 i mniejszej. Mapa zawsze wydrukowana jest w taki sposób, że linie północy odpowiadają

górnjej ramce kartki, a w związku z tym dolna ramka kierunkowi południa, lewa – zachodu, a prawa – wschodu. Aby posługiwać się tą mapą wystarczy dobrze zapoznać się z legendą mapy, aby umieć rozpoznawać wszystkie zawarte jej elementy a następnie trzeba posłużyć się kompasem busolą by ją zorientować tzn. kierunki świata w terenie muszą odpowiadać kierunkom na mapie. Po zorientowaniu mapy już jest łatwo dzięki wielu szczegółom rozpoznać miejsce w którym wchodzimy do lasu. UWAGA! W czasie spaceru potrzeba cały czas nawigować z mapą (tzn. wiedzieć gdzie się jest na mapie i gdzie w terenie).

Gdy nie posiadamy kompasu lub busoli najlepszym sposobem jest obserwacja słońca. Zawsze o godzinie 12.00 słońce znajduje się na południu. Mając przy sobie zegarek wskazówkowy małą godzinową wskazówkę ustawiamy w kierunku słońca. Kąt zawarty między tą wskazówką a cyfrą 12 na tarczy zegarka dzielimy na połowę. Linia podziału wskazuje kierunek południowy. Wymienione metody uzależniają nas jednak od pogody. Co zrobić

gdy nie ma słońca ano trzeba obserwować korony drzew samotnie rosnących albo obserwować mech którego jest więcej na drzewie od strony północnej. Inne wskazówki: otóż mrówki budują swoje twierdzą zawsze po południowej stronie najbliższego np. drzewa. Zapewne po to, by właśnie to drzewo nie przeszkadzało im w nagrzewaniu mrowiska przez słońce stamtąd, skąd grzeje najsilniej czyli od południa, na świeżo ściętym pniu słoje roczne od północny się zwiężają, a są szersze w południowej części pnia/szczególnie jest to widoczne na twarzieli. Warto też wiedzieć ze względów bezpieczeństwa że leśnicy dzielą las na oddziały a numery oddziałów znajdują się na granitowych słupkach umieszczonych na leśnych duktach. Na pewno szybko znajdziemy ratunek dzwoniąc do leśniczego i podając numer oddziału. Najbezpieczniej jednak zaopatrzyć się w najprostszy kompas (koszt ok. 12 zł) lub droższy GPS.

ZACHOWANIE W LESIE:

Ustawa o Lasach z dnia 28 września 1991 r. wprowadziła ograniczenia w zakresie korzystania z lasu. Aby las i wszystkie organizmy zamieszkujące go służył nam i przyszłym pokoleniom, każdy powinien uważnie zapoznać się z zakazami jakie dotyczą zachowania w lesie i zastosować się do nich Art. 21. w/w ustawy określa zasady ruchu pojazdów i organizowania imprez w lesie.

1. Ruch pojazdem silnikowym, zaprzęgowym i motorowerem w lesie dozwolony jest jedynie drogami publicznymi, natomiast drogami leśnymi

jest dozwolony tylko wtedy gdy są one oznakowane drogowskazami dopuszczającymi ruch po tych drogach. Nie dotyczy to inwalidów poruszających się pojazdami przystosowanymi do ich potrzeb.

- 1a. Jazda konna w lesie dopuszczalna jest tylko drogami leśnymi wyznaczonymi przez nadleśniczego.
2. Postój pojazdów, o których mowa w ust. 1, na drogach leśnych, jest dozwolony wyłącznie w miejscach oznakowanych. Przepisy powyższe nie dotyczą wykonujących czynności służbowe lub gospodarcze. Kolejny artykuł w/w ustawy określa zakazy dotyczące zachowania w lesie.

W lasach zabrania się:

- zanieczyszczania gleby i wód,
- zaśmiecania,
- rozkopywania gruntu,
- niszczenia grzybów oraz grzybnii,
- niszczenia lub uszkadzania drzew, krzewów lub innych roślin,
- niszczenia urządzeń i obiektów gospodarczych, turystycznych i technicznych oraz znaków i tablic,
- zbierania owoców runa leśnego w oznakowanych miejscach zabronionych,
- rozgarniania i zbieranie ściółki,
- wypasu zwierząt gospodarskich,
- biwakowania poza miejscami wyznaczonymi przez właściciela lasu lub nadleśniczego,
- wybierania jaj i piskląt, niszczenia lęgówisk i gniazd ptasich, a także niszczenia lęgówisk, nor i mrowisk,
- płoszenia, ścigania, chwytania i zabijania dziko żyjących zwierząt,
- puszczania psów luzem,
- hałasowania oraz używania sygnałów dźwiękowych, z wyjątkiem przypadków wymagających wszczęcia alarmu. Wejście do lasu z grupą powinniśmy uzgodnić z najbliższym leśnictwem.

LAS KĄSEWICZKA

Las „Kąsewiczka”- położony jest w południowo-zachodniej części Gminy Zamość. Wśród lasu znajdują się zabudowania Lipska Polesia miejscowości, która powstała w okresie międzywojennym na gruntach wsi Lipsko w miejscu wyciętych lasów. Pełne jej zasiedlenie nastąpiło po drugiej wojnie światowej. Za ostatnimi zabudowaniami na samym krańcu gminy natrafimy na kapliczkę św. Romana ze źródłem. Zarówno źródło jak i kapliczka postawiona tu w 1906 roku na miejscu stojącego od niepamiętnych czasów krzyża, związana jest z kultem św. Romana. Dla tych co z głęboką wiarą obmyją swoje oczy zostaną uzdrowieni. Miejsce to

odwiedzają pątnicy zmierzający do Krasnobrodu. Patrząc na zachód od kapliczki dostrzegamy niewielkie kopczyki. Archeolodzy odkryli tu 70 kurhanów ciałopalnych z VII-X wieku na wzgórzu nad kapliczką niepotwierdzone ślady średniowiecznego grodziska.

Część naszego lasu wchodzi w skład projektowanego przez rząd Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk pod nazwą Uroczyska Lasów Adamowskich. Ostoja ta obejmuje lessowe i rędzinowe wzgórza północnej krawędzi Roztocza a także pola, ugory i łąki. W lesie Kąsewiczka napotkamy najpiękniejsze buczyny ale również grądy z domieszką grabu i buka. Znajdują się tu siedliska obuwika pospolitego, roślinności górskiej jak i w dolinach nadrzecznej. W licznych wąwozach możemy ujrzeć nory borsuka i lisa. W te strony zawitać może wilk. Swoje gniazda ma czapla siwa jak i przeróżne gatunki dzięcioła, oraz gołąb grzywacz. Na obrzeżach zobaczymy sójkę, wilgę a na wiosnę w przelocie spotkamy grubodzioba. Las jest położony około 14 km od Zamościa. Jadąc autem do lasu najlepiej zostawić auto na parkingu przy kościele w Lipsku (dojscie ok. 1 km) lub przy miejscowej szkole podstawowej (dojscie ok. 550 m) . Wokół lasu możemy przejechać Ścieżką Rowerową Gminy Zamość jak i dojsć pieszo z Zamościa szlakiem im. Władysławy Podobińskiej (trasa Zamość – Susiec znaki biało zielone).

Numery alarmowe
999: Pogotowie
998: Straż Pożarna
997: Policja
981: Pomoc drogowa
986: Straż
84 687 20 77 Nadleśnictwo Zwierzyniec

LAS KĄSEWICZKA
PO GMINIE ZAMOŚĆ
Z MAPĄ I KOMPASEM

Z MAPĄ I KOMPASEM
PO GMINIE ZAMOŚĆ
KĄSEWICZKA

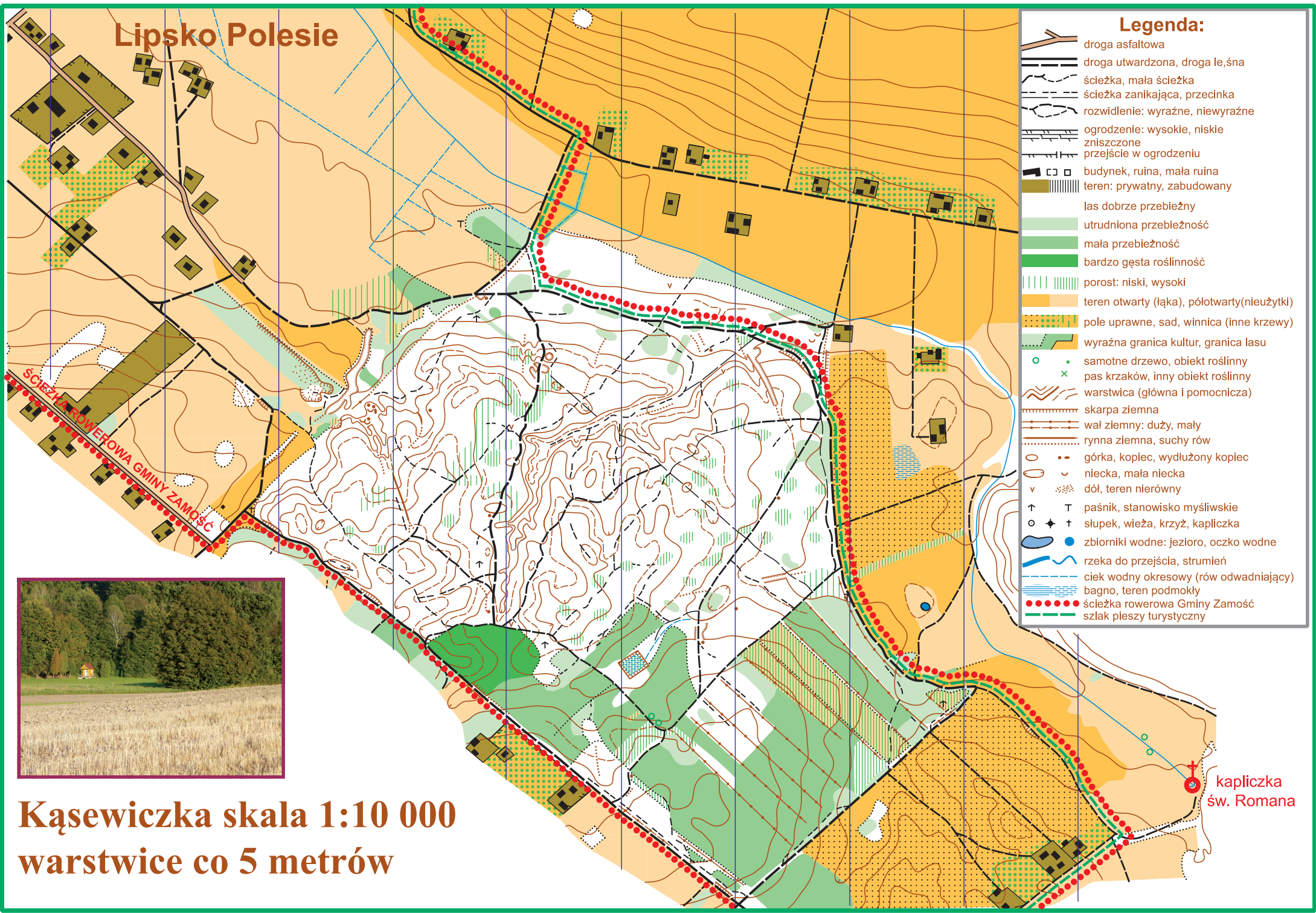

Europejski Fundusz Rolny
na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich
Europa inwestująca w obszary wiejskie

Publikacja współfinansowana
ze środków Unii Europejskiej w ramach Osi 4 LEADER
Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013

Lipisko Polesie

Legenda:

- droga asfaltowa
- droga utwardzona, droga leśna
- ścieżka, mała ścieżka
- ścieżka zanikająca, przecinka
- rozwidlenie: wyraźne, niewyraźne
- ogrodzenie: wysokie, niskie
- zniszczone przejście w ogrodzeniu
- budynek, ruina, mała ruina
- teren: prywatny, zabudowany
- las dobrze przebieżny
- utrudniona przebieżność
- mała przebieżność
- bardzo gęsta roślinność
- porost: niski, wysoki
- teren otwarty (łąka), półotwarty(nieuztyki)
- pole uprawne, sad, winnica (inne krzewy)
- wyraźna granica kultur, granica lasu
- samotne drzewo, obiekt roślinny
- pas krzaków, inny obiekt roślinny
- warstwica (główna i pomocnicza)
- skarpa ziemna
- wał ziemny: duży, mały
- rynna ziemna, suchy rów
- górką, kopiec, wydłużony kopiec
- niecka, mała niecka
- dół, teren nierówny
- paśnik, stanowisko myśliwskie
- słupki, wieża, krzyż, kapliczka
- zbiorniki wodne: jezioro, oczko wodne
- rzeka do przejścia, strumień
- ciek wodny okresowy (rów odwadniająca)
- bagno, teren podmokły
- ścieżka rowerowa Gminy Zamość
- szlak pieszy turystyczny

**Kąsewiczka skala 1:10 000
warstvice co 5 metrów**

kapliczka
św. Romana